

Fontosságához mérten

Az „Edzett ifjúságért” tömegsportmozgalomról

...Személyes érdekünk, nemzeti ügyünk a testnevelés, a sport, a turizmus fellendítése!... A KISZ politikai feladatának tekintik, hogy az „Edzett ifjúságért” akció átfogó, nemenként és korosztályonként differenciált követelményeket tartalmazó, az ifjúsági tömegsport minden formájának keretét adó tömegsportmozgalomra fejlődjön...

A KISZ IX. kongresszusa határozatának tettek eleget, amikor a KISZ KB Intéző Bizottsága előterjesztette az ifjúsági tömegsport és turizmus helyzetéről készített jelentést és javaslatait a KISZ feladataira az „Edzett ifjúságért” tömegsportmozgalomban és az ifjúsági turizmus fejlesztésében.

A testnevelés és a tömegsport napjainkban a társadalmi érdeklődés középpontjába került, melynek az a célja, hogy az ifjúság széles tömegeit mozgósítsa a rendszeres testedzésre, segítse a fiatalok egészséges életmódjának kialakítását, fizikai képességeinek, honvédelmi készségeinek, mozgáskultúrájának fejlesztését, adjon programot a szabad idő hasznos eltöltésére. Már nemcsak beszélünk a testnevelés és sport jelentőségéről, az egészséges életmódról, hanem elvárjuk a tenni is érte. Már-már a szomorú statisztikai adatok tartottak izgalomban bennünket a katonaköteles fiatalok alkalmatlanságáról, egyre csak szaporodtak az iskolai testnevelési órákról felmentettek, amikor fontos párt és állami döntések születtek a tarthatatlan állapot megszüntetésére.

Szóval, buzdítottuk a fiatalokat a kocogásra — kacagtak rajta... Határozatokat, együttműködési szerződéseket kötöttek üzemek, gyárak, ifjúsági szervezetek — dossziékban gyűlt a sok írásos stencialanyag... De a pályák üresen ásitóztak! Futó-kocogó napot szerveztünk, öt-hat résztvevővel és nem jöttünk rá, hogy a szervezetlenség akadályozza a tömegsport mozgalomra való áttérést! Két évvel ezelőtt aztán a jó példákat hasznosítva a KISZ meghirdette az „Edzett ifjúságért” jelvény-szerző akciót. Most 1977-ben eljutottak oda, hogy a mozgalmat az állami és társadalmi szervekkel együttműködve, a hazai és nemzetközi tapasztalatokat felhasználva, átfogó tömegsportmozgalomra fejlesszék.

És ez a fontos munka már több mint egy hónapja elkezdődött. Az ország minden városában túl vannak az „Edzett ifjúságért” mozgalom főpróbáin. A teljesítménylapokra már rákerültek az első pontok a követelmények teljesítése után. Most egy hónap elteltével aztán kiderült, hogy jogos volt az aggodalmunk is. Így fogalmaztunk: „Vigáznunk kell a rendező szervezeteknek, hogy csak a mozgalom szabályzata alapján történjen a követelmények teljesítése. Meg kell óvni a mozgalmat attól, hogy minden alacsonyabb szintű versenyre ráfognak az „Edzett ifjúságért” akció keretét.”

Az „Edzett Ifjúságért” tömegsportmozgalom Szeged városi megnyitóján a zuhógó eső ellenére szép számban képviselték magukat a fiatalok. A kezdeti felbuzdulást az sejtette, hogy a városi premier után a KISZ-alapszervezetek átveszik a stafétát és a mozgalom követelményrendszerének megfelelően szervezik tovább a változatos sportrendezvényeket. Atlétika és úszás sportágakban többször is megbírdették a „pontgyűjtő” sportnapokat, a szervezetlenség

miatt azonban teljes részvételenség fogadta az érdeklődőt. Erről kesergett a napokban az egyik jeles szegedi atléta mesteredző is. Pedig a tömegsportmozgalom sorsa helyileg, az üzemekben, az intézményekben, tanintézetekben dől el. Sikerre csak akkor számíthatunk, ha hatékony együttműködés alakul ki ezen a szinten is az állami vezetés, a sportegyesületek vezetői, a szakszervezeti és szövetségi érdekvédelmi szervek, az MHSZ-klubok és a KISZ-szervezet között.

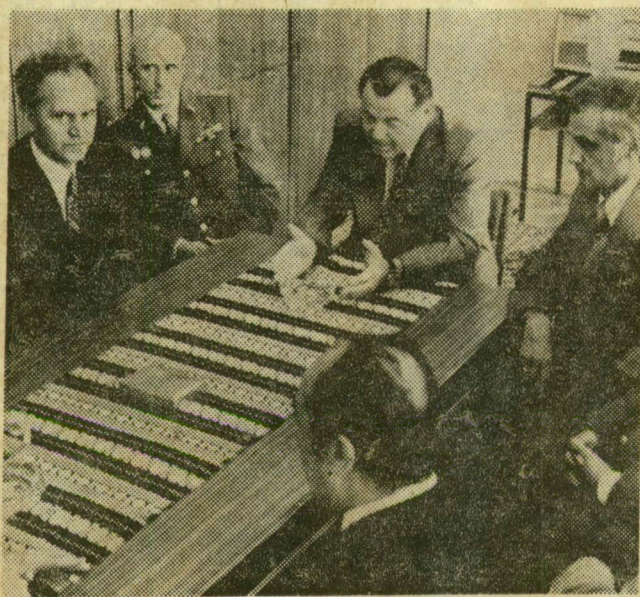
Nem szabad megengedni, hogy a korábbi tömegsportmozgalmak, az MHSZ, a Kilian jelvénytulajdonos mozgalom hibájába essünk, melyek részben az értékelési rendszerükből adódó túlzott adminisztrációból származtak. A példák sokasága gyűlt össze rövid egy hónap alatt. A sportrovathoz érkező hírek, egyéni tömegsportakciók arról tájékoztatnak, hogy sok alapszervezet van még Szegeden, amely az „Edzett ifjúságért” mozgalom sikeres indítására érdeklődik, de még nem tett meg mindent, hogy felkészítse tagságát, aktivistáit, rájuk háruló feladatok elvégzésére. És így az eredmények is késnek, hiszen ez a fontos feladat célirányos és jól szervezett munkát kíván. Enélkül csak papírra írt jelszó marad az „Edzett ifjúságért” tömegsportmozgalom.

Sokkal nagyobb jelentősége van egy-egy sportrendezvénynek a mozgalom szabályzatának megjelenése után, minthogy a már korábban is megrendezett, úgynevezett üzemi, munkahelyi közötti „sörmeccsekre” egyszerűen ráfognak az „Edzett ifjúságért” jelzót. Azt hiszem komolyabban, felelősségteljesebben kell szervezni a jövő tömegsportversenyét. Nem szükséges adminisztrálni, sőt jelentéseket írni ki, hány tömegsportrendezvényt szervezett az „Edzett ifjúságért”, mert így kerülhetnek papírra a komolytalan, értéktelen, ráerőltetett mondatok, mint például: „...Az „Edzett ifjúságért” mozgalom keretében a salakmotorversenyt a 10 éven aluli nézők belépőjegy nélkül megtekinthetik...”, vagy: „...Az „Edzett ifjúságért” mozgalom keretében játékiállítás nyílt...”

Egyszerűen, komolyan kell venni, jelentőségéhez méltóan foglalkozni az „Edzett ifjúságért” tömegsportmozgalmal. Mert csak így teljesítheti azt a célt, hogy az ifjúság széles tömegeit mozgósítsa a rendszeres testedzésre, segítse a fiatalok egészséges életmódjának kialakítását, fizikai képességeinek, honvédelmi készségeinek, mozgáskultúrájának fejlesztését, adjon programot a szabad idő hasznos eltöltésére.

Bagaméry László

Szovjet tábournok látogatása

Török József fogadta a szovjet tábournokot

A Belügyminisztérium vendégeként hazánkban tartózkodó Fjodor Vasziljevics Obuhov tábournok, a Szovjetunió Belügyminisztériuma tűzoltóságának országos főparancsnoka és felesége tegnap, szombaton reggel dr. Farkas György vezérőrnagy, a BM tűzoltóság országos parancsnoka kíséretében Szegedre látogatott. A szovjet vendég hivatalában felkereste dr. Perjesi Lászlót, a megyei tanács elnökét, aki tájékoztatást adott a megye életéről, a tanács munkájáról, a tűzoltóság s tanács kapcsolatáról, az együttműködésről.

A Szeged városi pártbizottságon Török József, a városi pártbizottság első titkára fogadta a szovjet tábournokot. A fogadáson részt vett Prágai Tibor, a városi tanács elnökhelyettese és Deák Béla, a városi pártbi-

zottság titkára is. Török József ismertette Szeged történelmi fejlődését, az ipar, a mezőgazdaság, az idegenforgalom, a lakásépítés helyzetét, szólt arról a munkaversenyéről, amelynek keretében a szegedi vállalatok dolgozói készülnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának méltó megünneplésére.

A szovjet vendég ellátogatott a megyei és a szegedi tűzoltó-parancsnokságra is. Csete György tűzoltó alezredes, megyei parancsnok adott tájékoztatást az egységek munkájáról, felkészültségük fokáról. Délután a városnézés után Székkutasra látogattak, ahol egy önkéntes tűzoltóegység életével ismerkedtek.

Az esti órákban a vendég és kísérete befejezte szegedi látogatását és visszautazott Budapestre.

Pártpolitika — tömegpolitika

Az ország életét, gazdasági, ideológiai, életszínvonalbeli, kulturális fejlődésének irányát és ütemét a párt határozza meg. Minden téren tehát a párt politikája érvényesül. Ezt a politikát az emberek elsősorban annak alapján ítélik meg, ahogyan megvalósulását munkahelyükön, lakóhelyükön, vagyis saját környezetükben tapasztalják. Példának okáért, a városban, nehéziparban dolgozó szakmunkás esetenként nehezebben érti meg a párt agrárpolitikai programját — mert nem ismeri az ott felvetődő gondokat. (S legyünk őszinték: közvetlenül és azonnal csak a párttagoktól követelhetjük meg — másoktól legfeljebb elvárhatjuk —, hogy teljes mértékben megértsék, magukéva tegyék.) Ugyanakkor hasznos, jó tanácsokkal, évek, esetleg évtizedek alatt szerzett tapasztalataival saját környezetében tudja elősegíteni a feladatok megvalósítását. Ugyanez vonatkozik az olyan termelőszövetkezeti csoportra is, amelyik évtizedek óta kenyérgabonát termel az arra alkalmas területen, s egyszerre azt kívánják tőle, hogy holnapról fogva zöldséget termeljen a búzatáblákon, mert határozat született a zöldségtermelő területek növelésére.

A központi határozatok megszabta feladatokat tehát minden esetben a helyi adottságokat figyelembe véve igyekezzünk végrehajtani. Ahhoz azonban, hogy az egyes helyi pártszervezetek és termelőegységeknek munkája eredményes legyen, ne hagyjuk számításunkon kívül a közeget sem, amelyben munkájukat végzik, amely meghatározza az ott dolgozók élet- és munkakörülményeit. Vegyük figyelembe, mi az, ami az egyes munkahelyeken, vagy lakóterületeken az embereket foglalkoztatja, érdekli — még akkor is, ha azok a gondok nem szorosan tartoznak a „nagy” politikai, gazdasági teendőkhöz. A helyi vezetőknek hasznos az is tudniuk, melyek azok az intézkedések, amelyekkel a közönség nem ért egyet, vagy amelyeknek nem ismeri okát, indítékait.

Ha ilyen módszerrel sikerül felmérniük a köztudatot, vagy azt, hogy mit nem tud az adott közösség, akkor hamar meghatározhatjuk a napi tudatformáló feladatokat, vagyis az agitáció tárgyát. A céljainkhoz vezető utat ugyanis meggyőződéssel, jól irányított agitációval kell végigjárnunk. A tömegpolitikai munkának ezzel a formájával — ha jól végezzük — egész közösségek tudatát formálhatjuk, alakíthatjuk az úgynevezett szocialista közgondolkodás irányába. Mi más célja lenne a tömegpolitikának, ha nem az, hogy minden dolgozó tudja, miért dolgozik, az egyes határozatok rá vonatkozó része mi célból született.

Kitől, vagy kiktől várhatjuk el elsősorban az őszinte hangot, a helyes tömegpolitikai tájékoztatást?

Mindenekelőtt a párt tagjaitól, az alapszervezetektől és a vezető testületektől. A szocialista szemlélet és magatartás kialakítása rajtuk múlik, mint ahogy az is, hogy a környezetükben — munkájuk során — azon igyekezzenek, hogy kezdeményezésre, önállóságra, aktív politikai tevékenységre ösztönözzék a mellettük dolgozókat, mellettük élőköt. A politikai propaganda eredményessége attól függ ugyanis, hogy mennyire sikerül kialakítanunk az emberekben a párt politikájával való érzelmi és

értelmi azonosulást, hogy az elvi-politikai ismeretek mennyire válnak saját meggyőződésükké, szemléletükké, cselekvésük mozgató rugóivá. A tömegpolitikai munka azonban nemcsak gazdasági téren kell, hogy kifejezésre jusson. Ahhoz, hogy a már említett elvi-politikai ismereteket megszerezzék az emberek, az ideológiai, politikai ismeretterjesztés területén van tennivalónk országlántrésze. Az ismeretek szélesebb körű terjesztéséhez adottak a megfelelő fórumok: a nagyobb közösségek különböző szervezeteiben működnek már iskolák, szemináriumok, vitakörök.

Amiről most, úgy érzem, beszélünk kell, nem a marxista-leninista középiskolák és egyetemek, nem a szervezett, több hetes vagy több hónapos pártiskolák ügye, hanem azok a munkahelyi szemináriumok és politikai vitakörök, amelyek ugyan már hosszú évek óta működnek, de nem mindenhol a legeredményesebben. Pedig a tanulókat, a dolgozókat érdeklik ezek a találkozási pontok a politikával. Százekre, talán milliókra tehető azoknak a száma, akik a különböző oktatásokon vesznek részt. De a tananyag nem lehet egységes mindenki számára. Más a hallgatósága például a KISZ-oktatásoknak, más a pártsemináriumoknak, és megint más a szakszervezeti iskoláknak.

A KISZ-oktatásokon a marxizmus-leninizmus alapjaitól kezdve az ifjúságot külön érdektételekkel a politikai foglalkoztatás, a pártsemináriumokon levélkezelés pedig az általános politikai kérdéseken kívül napjaink gondjait, politikáját is megvitájk. Minden esetben arra kell ügyelni, hogy a tananyagot a hallgatók szellemi, műveltségi szintjére méretezzük. Ha nemcsak a beiskolázottak száma lesz a lényeges, hanem az is, mi újat adunk-adunk a hallgatóknak, akkor sokkal nagyobb érdeklődés számíthatunk, és eredményesebb lesz a munkánk. Hiszen minden emberben megvan az igény arra, hogy véleményét nyilvánítson, beleszóljon a napi politikába, hogy tudja, nemcsak az a fontos, hogy végighallgassa azt, amiről neki beszélnek, hanem az is, hogy kikérje véleményét, javaslatait. Ha módot adunk a dolgozóknak arra, hogy több éves tapasztalataikról, véleményükről számot adjanak, már elértük célunkat.

A szakszervezeti oktatás lényeges sajátossága, hogy olyan tömegeket tud bevonni a politikába, akik nem tagjai más szervezeteknek. Ez az oktatási forma a dolgozók legszélesebb rétegeit tudja összefogni, nevelni — ha jól megszervezzük. Mert itt sem az az elsődleges feladat, hogy X számú dolgozót beszervezzünk az oktatásba, hanem az, hogy a szervezett dolgozóknak úgy magyarázzuk a párt politikáját, hogy példánk mindenki számára érthetőek, mindenki által ismeretek legyenek, és azok révén értsék meg az országos politikát, a párt legfelsőbb szerveinek tevékenységét. Ha sikerül a szakszervezeti oktatás résztvevőivel közelről megismertetni a párt programját, ha érthető, érezhető közelben látják azt, könnyebb lesz a helyi vezetés dolga, eredményesebb a termelőmunka, hamarabb válnak valóra céljaink.

Mérő Miklós

Halászlé — versenyben

A közönség olyannyira érdekelte a halászlé készítését, hogy a foglaltak az asztaloknál. A két zsűri, a Lila Akác szakácsának, Tóth Istvánnak a főztjét találta a legjobbnak. Második helyre az a halászlé került, melyet a Roosevelt téri halászcserda szakácsnője, Vér Józsefné készített. Csak néhány ponttal előzte meg a Szeged-étterem szakácsának, Csizsár Istvánnak a főztjét, mely a harmadik legjobbnak bizonyult.

Az ünnepi hetek alatt a péntek esti verseny győztes szakácsai által készített halászléből rendelhetnek a vendégek a Lila Akácban, a Szegedben és a Roosevelt téri halászcserdában, mindennap. A Roosevelt téren ezenkívül szombatonként az a három idős halász — a szegedi Forrai Márk István, a csongrádi Hajdú Mihály és a hódmezővásárhelyi Szabó Péter — is főz, aki ugyancsak indult a versenyben, s főztjével megnyerte a közönség tetszését.

Egymástól függetlenül mindkét zsűri a Lila Akác szakácsának, Tóth Istvánnak a főztjét találta a legjobbnak. Második helyre az a halászlé került, melyet a Roosevelt téri halászcserda szakácsnője, Vér Józsefné készített. Csak néhány ponttal előzte meg a Szeged-étterem szakácsának, Csizsár Istvánnak a főztjét, mely a harmadik legjobbnak bizonyult.

Az ünnepi hetek alatt a péntek esti verseny győztes szakácsai által készített halászléből rendelhetnek a vendégek a Lila Akácban, a Szegedben és a Roosevelt téri halászcserdában, mindennap. A Roosevelt téren ezenkívül szombatonként az a három idős halász — a szegedi Forrai Márk István, a csongrádi Hajdú Mihály és a hódmezővásárhelyi Szabó Péter — is főz, aki ugyancsak indult a versenyben, s főztjével megnyerte a közönség tetszését.

L. Zs.